12/03/2019

Μητρ. Βελγίου: Σκιές ενόψει της Κυριακής της Ορθοδοξίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Για τις δύσκολες ώρες τις οποίες διέρχεται η Ορθοδοξία, με αφορμή το ζήτημα της ουκρανικής αυτοκεφαλίας, τις κινήσεις του Πατριαρχείου Μόσχας, αλλά και για το ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου μιλά στο μήνυμά του ενόψει της Κυριακής της Ορθοδοξίας ο Μητροπολίτης Βελγίου, κ. Αθηναγόρας. “Φέτος η κοινή μας μαρτυρία για τη μεγάλη εορτή της Ορθοδοξίας θα σκιασθή” αναφέρει χαρακτηριστικά.

Το μήνυμα του Μητροπολίτου Βελγίου Αθηναγόρου

Εὑρισκόμεθα ὀλίγον πρὸ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Α΄Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας. Δι΄ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς τοὺς διαβιοῦντας ἐν τῇ Διασπορᾷ, ὁ Θρίαμβος τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, μία Μεγάλη Ἑορτή, ἡ ὁποία μᾶς συγκεντρώνει εἰς μίαν κοινὴν Θείαν Λειτουργίαν. Εἶναι μία μεγαλειώδης καὶ λαμπρὴ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Εἶναι μία εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουμε τὴν μυστηριακὴν ἑνότητάν μας.
Εἰς Μπενελοὺξ, ὀρθόδοξοι ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ διάκονοι συμμετέχουν εἰς διορθόδοξον συλλείτουργον – καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1983 – εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βρυξελλῶν. Συμμετέχουν ἐπίσης διάφοραι χορωδίαι εἰς διαφόρους γλῶσσας καὶ διαφορετικὴν μουσικὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἀναλαμβάνει κατ΄ἔτος ἕνας κληρικός. Τὰ τελευταῖα χρόνια τελεῖται κοινὸν διορθόδοξον συλλείτουργον ἐπίσης εἰς Ρόττερνταμ (τὴν Δ΄Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν) καὶ εἰς Λουξεμβοῦργον (τὴν Β΄Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν).
Τοῦτο ἦτο ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ γίνῃ, διότι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τῆς οὕτω λεγομένης Διασπορᾶς εἶναι συχνὰ ἀπομωνομένοι, ἐνῶ ἔχουν τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ μυστηριακὴν παράδοσιν. Ἐπιπλέον ὑπάρχει ἡ πληθώρα καὶ πολυπλοκότης τῶν δικαιοδοσιῶν, καθὼς ἐπίσης τάσεις γκέτο, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν καλεῖται νὰ δώσῃ δυναμικὴν μαρτυρίαν εἰς ἕνα κόσμον ἐκκοσμικευμένον, χωρὶς Θεὸν ἤ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ Θεοῦ, ἤ καὶ ποὺ ἀντιστέκεται ἀκόμη εἰς τὴν Χάριν Του. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ γίνουν τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἡ κοινωνία ἀναμένει τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀναζητοῦσα ἀπελπισμένως τὴν ταυτότητα καὶ ἑνότητά της, εἰς μίαν διαδικασίαν παγκοσμιοποιήσεως καὶ ταχυτάτης τεχνολογικῆς προόδου, ἡ ὁποία ξεπερνάει τὰ σύνορα τῶν Χωρῶν καὶ τῶν Ἠπείρων. Πράγματι διαβιοῦμεν εἰς ἕνα κόσμον μεγάλων ἀντιθέσεων, ηὐξημένου ἐθνικισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ κατὰ τόπους Ὀρθόδοξαι Ἐκκλησίαι ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευσιν. Ὁ κόσμος ἀγνοεῖ τὸν μεγάλον του θησαυρόν, τὴν χριστιανικήν του ἱστορία.
Ἀλλὰ ἐφέτος, ἡ κοινή μας μαρτυρία κατὰ τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Ὀρθοδοξίας θὰ σκιασθῇ. Ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1996, ἴσως καὶ ἐφέτος φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ δυνηθοῦν ὅλοι νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν πρόσκλησίν μας, διότι τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, διέκοψεν τὴν μυστηριακὴν ἑνότητα μὲ τὴν Μητέρα Ἐκκλησία, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωσταντινουπόλεως.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ Προκαθήμενος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας εἶναι πολὺ ἀνησυχητική. Εἶναι ἀδιανόητον, λέγει, νὰ χρησιμοποιῆται ἡ Θεία Κοινωνία ὡς ὅπλον ἐναντίον μιᾶς ἄλλης Ἐκκλησίας. Ἀναρωτᾶται ἐπίσης, ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσσίας δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὰς ἐνορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Ὁ Μακαριώτατος Ἀναστάσιος δηλώνει ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ τοιαῦται ἀποφάσεις. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν Μακαριώτατον, ἡ Θεία Εὐχαριστία δέον ὅπως γίνει σεβαστὴ καὶ νὰ μὴ συνδέεται μὲ ἐκκλησιαστικὰς συγκρούσεις.
Ἐπίσης ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Διοκλείας κ. Κάλλιστος ἐξέφρασε τὴν δυσαρέσκειάν του διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας μετὰ τὴν

ἀνακήρυξιν τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας. «Μὲ ἐνοχλεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας διέκοψε τὴν Κοινωνίαν μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Νομίζω ὅτι ἡ συζήτησις διὰ τὴν κατάστασιν ἐν Οὐκαρνίᾳ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ μὲ πνεῦμα ἀδελφικῆς ἀγάπης, χωρὶς τὴν διακοπὴν τῆς εὐχαριστιακῆς Κοινωνίας. Προσεύχομαι διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ συμφιλίωσις», λέγει ὁ Μητροπολίτης Κάλλιστος.

Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως τῆς Μόσχας εἶναι ἰδιαιτέρως ἁπταὶ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Διασποράν, ὅπου ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ συνεργασθοῦν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Πράγματι ὅλοι πρέπει νὰ προσευχόμεθα διὰ τὴν ἑνότητα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως μᾶς τὴν ἐδίδαξεν ὁ Χριστός: «ἵνα πάντες ἕν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἕν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰω. 17.21). Ἂς προσευχηθοῦμε ἡ Ρωσσικὴ Ἐκκλησία νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασίν της τὸ συντομώτερον δυνατόν, ὥστε ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ ἑορτάσουμε ἡνωμένοι τὴν μεγάλην Ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ!